

ne sig til, at priserne skal afregnes i euro osv., ja, så er kendsgerningen den, at lige så snart man kommer en smule uden for de store byer, er befolkningen knap nok opmærksom på, at deres land er medlem af EU, medmindre der lige ved indkørslen til byen er opsat et stort skilt, der praler af, at her i byen har man fået tilskud fra EU til et eller andet projekt.

Befolkningerne er ikke klar over, at de fra 1. januar 2001 skal til at handle med en anden valuta. Det er ikke tilfældet, og derfor forventer vi, at den praktiske implementering af valutaen vil give anledning til ganske mange problemer, og derfor var det langt mere reelt, hvis den danske befolkning først skulle tage stilling til en eventuel dansk deltagelse i Euroland, efter at vi har set, hvordan valutaen virker i praksis. Det er vores opfattelse, at vi ikke skal afskaffe den danske krone. Vi skal beholde kronen og i stedet for sige nej til Unionen.

Når økonomiministeren i dag meget prisværdigt citerer tidligere kommissionsformand Jacques Delors for hans socialistiske visioner for Europa, og når en tidligere kommissær, nuværende fødevarerminister Ritt Bjerregaard, tidligere har udtalt, at EU er virkeliggørelsen af den socialdemokratiske drøm, ja, så understreger det jo blot, at der er en grund til, at vi som liberale er modstandere af, at EU skal udvikle sig til en egentlig politisk union. Vi mener, at det hellere skal være et Europa, der arbejder i retning af et løsere frihandelsamarbejde end en tættere union, men det er jo ikke nye synspunkter, og derfor skal jeg lade dem stå dér.

Det er blevet understreget flere gange fra regeringens side, at man gerne vil sidde med ved bordet. Det er vores opfattelse, at det synspunkt i sig selv er i modstrid med kendsgerningerne, for fra dansk side har det jo altid været et kernepunkt, vi har praktiseret i forhold til vores egen Nationalbank, at vi fra politik side skal lade være med at blande os i den daglige tilrettelæggelse af valutapolitik, rentepolitik osv. Derfor har den danske regering ikke noget bord at sidde ved. Hvis Danmark skal sidde der, så skal det være i form af en nationalbankdirektør, som er uafhængig af politisk indflydelse og politisk diktat.

Så er det på det seneste blevet påstået, at hvis danskerne skulle formaste sig til at stemme nej, så ville det udløse valutauro, renten ville stige, og der ville komme en masse ulykker over den danske befolkning. Hvis man i dag havde klarhed over, præcis hvordan valutaerne vil ligge til

efteråret, og hvordan renten vil ligge til efteråret, ja, så kunne man såmænd tjene mange penge på at spekulere i det.

Kendsgerningen er, at uanset om vi stemmer ja eller nej, vil valutaerne selvfølgelig blive noteret i forhold til hinanden, og renten vil selvfølgelig gå op og gå ned. Det er selve mekanismen ved en børs. Det er vores opfattelse, at valutaer mest ærligt bliver noteret på en børs og ikke bag lukkede døre i en centralbank i Frankfurt.

Hvis det skulle koste Danmark et tab af valutaer, hvis det skulle koste Danmark en beskedent rentestigning, så er det til gengæld en pris, vi er parat til at betale, for vi skal huske på, at selvstændighed ikke er noget, man får; det er noget, man måske har, men det er noget, man altid skal kæmpe for, og derfor har det også sin pris at have selvstændighed. Vi ønsker selvstændighed, vi ønsker ikke at være med i Euroland, vi ønsker ikke at blive en del af en stadig snævrere politisk union.

Så har regeringen fremlagt det nok så voldsomme rapportprojekt. Vi betragter det som et partsindlæg. Det er unionstilhængerne, der forsøger med trylleri, matematiske formler og krystalkiggeri at overbevise danskerne om, at de skal stemme ja. Efter vores opfattelse skal danskerne gøre det, der er det allerklogeste, nemlig stemme nej. Så kan vi altid om 5 år eller om 10 år overveje, om vi vil med i Euroland. Hvis vi først har stemt ja, så er der ingen vej ud igen, andet end at vi helt forlader det europæiske samarbejde, og det synes vi til gengæld ville være en skam.

Så vores anbefaling til danskerne vil være, at de tænker sig godt om, tænker på det, der er det sikre, og det er, at vi fortsat har en stærk dansk valuta, og at vi har vores selvstændighed, og det betyder altså, at de skal stemme nej den 28. september.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen jeg er helt enig i det, som hr. Kim Behnke siger, og som ordfører for mig selv skal jeg så føje til, at jeg jo har en fortid i arbejdslivet som journalist igennem mange år. Derfor ved jeg, hvad den mest almindelige form for løgn er, og det er at fortie relevante kendsgerninger.

I den forstand er den rapport, vi har drøftet her i dag, ganske løgnagtig. Den fortier så mange relevante kendsgerninger, at det ikke er rimeligt. Jeg har fremsat et forslag til vedtagelse, der helt konkret på en række sider i rapporten